

narrativa

Cogitar

Josep M. Riu Margalef

L'angoixant ordre del president ressona dins del meu cap: «Alaric, fes-t'ho com vulguis, però hem de crear un nou impost, ja! O generem nous ingressos d'immediat o això fotrà un pet com una gla». L'extrema depauperació de les arques públiques, pels estralls de la llarga crisi econòmica, fan trontollar el govern. La necessitat d'obtenir més recursos al preu que sigui és imperiosa. Ara bé, ¿cap a quin sector hem d'apuntar, si totes les activitats ja estan més que sobregravades fiscalment? Aviat està dit, un nou impost peti qui peti! El cap em dóna més voltes que un bombo de loteria. Abans de ficar-me al llit, em prenc un somnífer, altrament em fóra impossible d'agafar la dormida. Sóc de mena poc dormilega. En canvi, somio molt. El curiós del cas és que, en arribar a la pubertat, se'm despertà el do de poder veure coses del futur a través dels somnis. Al llarg de la vida, aquesta facultat extrasensorial m'ha sigut de gran ajuda. A l'època d'estudiant, o d'opositor, sovint podia conèixer amb antelació el contingut dels exàmens. I, en la meua carrera política, per saber anticipadament per on me la volen clavar els adversaris. O, com a ministre d'Economia i Hisenda, per detectar defraudadors fiscals. Doncs bé, una vegada més la clarividència onírica m'ha estalviat un bon maldecap. Dormo com una soca tota la nit, i els somnis flueixen i em revelen una activitat (de les poquíssimes que queden) lliure

d'impostos: pensar. Sí, pensar. Ho veig claríssim, i la primera cosa que faig quan em desperto és redactar un primer esborrany de la llei de creació de l'impost:

Llei 000/000, de 00.00.0000, per la qual es crea el règim tributari de l'activitat cogitativa del cervell humà

Preàmbul

La capacitat cogitativa (de pensar) de l'ésser humà, en el seu vessant ordinari o comú, és d'una gran transcendència econòmica, no en va és el germen dels processos productius, l'activitat reivindicativa (ja sigui de caire social, polític, sindical...), de l'economia nacional, etcètera. Malgrat això, aquesta activitat mai no ha estat sotmesa a cap mena d'obligació tributària.

L'actual conjuntura caracteritzada per: a) Una disminució significativa dels ingressos per part del tresor públic com a conseqüència de la persistent crisi econòmica dels darrers anys i b) El progressiu increment de la despesa pública que suposa el manteniment de l'anomenat «estat del benestar», caracteritzat en els darrers decennis per una creixent demanda social de nous serveis públics de caire assistencial i de millora dels ja existents.

Per tot això, el govern es veu en l'obligació d'adoptar mesures pressupostàries pel que fa al capítol d'ingressos. Així, doncs, i sense

menyscabament que el pensament ordinari o comú, quant a continguts, ha estat, és i serà lliure per naturalesa, el govern considera que ha arribat l'hora de gravar fiscalment l'activitat cogitativa dels ciutadans. En conseqüència, i d'acord amb les atribucions que li confereix la Constitució, el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, ve a promulgar la següent Llei:

Article 1

A partir de l'entrada en vigor de la present llei, tots els ciutadans majors d'edat estan obligats a tributar per cogitar (pensar).

Article 2

Atès que el càlcul de l'impost es basarà, entre d'altres, en l'activitat elèctrica cerebral (AEC), per tal de determinar-ne la base i el tipus impositiu s'estableix la Declaració Cogitativa Permanent (DCP) a través d'un microsensor radiotransmissor que s'implantarà en el cervell dels ciutadans majors d'edat, el qual estarà connectat a l'Agència Tributària Central, que processarà i anotarà telemàticament al compte fiscal de cada contribuent la informació rebuda. La filosofia d'aquest procediment és evitar molèsties als ciutadans i, d'altra banda, garantir-ne l'eficàcia administrativa.

Article 3

La implantació del microsensor radiotransmissor es durà a terme gratuïtament en centres de la xarxa sanitària pública o en centres sanitaris privats de concertació pública.

Article 4

L'impost per cogitar (pensar) té caràcter progressiu. Per tant, en el seu càlcul, es tindran en compte els següents paràmetres relatius al subjecte passiu: a) Edat (E), b) Nivell d'estudis (NE), c) Professió (P), d) Estat civil (EC), e) Fills menors (FM), i f) Volum de l'activitat elèctrica cerebral (AEC).

La fórmula per determinar, d'acord amb aquests paràmetres, la base i el tipus impositiu de l'impost es concretarà en un futur reglament d'aplicació d'aquesta llei.

Disposició transitòria

El reglament d'aplicació de la present llei serà aprovat en el termini de tres mesos des de la promulgació d'aquesta.

Disposició final derogatòria

Queden derogats tots els articles de la legislació vigent que s'oposin a la present llei. »

Nota

Aquest conte forma part de la sèrie «Estic despert o somio».

Cogitar. Il·lustració de Noemí Jiménez Rodríguez.